Zesde Jaer. Nr 36. Zaterdag, 10 September 1859.

DE POSTRYDER

PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zate
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. Co
en uitgever van dit blad, groote markt, no 20, en by a
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz.,
zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 17 SEPTEM

Te Biarritz.

Men schryft uit Biarritz 5 september
byzonderheden :

« De koning der Belgen zal den 14 s
aenkomen ; hy zal logeeren by M. Ardou
den luitenant Ardouin, intendant der vill
gevolg van Z. M. zal in het *hôtel de l'Eur*
Prins de Chimay is gisteren reeds aengek

» Het saizoen is hier zeer goed ; er zyn
vreemdelingen, vooral Russen. Het weder
de natuer doet alles wat mogelyk is om d
en te lokken ; integendeel doen de menschen niet veel.
Wy hebben hier zelfs geene vereenigingsplaets ; de
Casino is naekt en koud.

» Er heerscht geene orde ; er zyn nauwelyks een
ozyn dagbladen, welke men byna nooit in de hand kan
tygen ; er is geen enkel duitsch of engelsch blad. Nie-
and danst er ; sedert eene groote russissche dame voor
-à-vis eene zeer verdachte vrouw heeft gehad, verge-
egen zich de dames *comme il faut* enkel met die per-
nen te spreken welke zy kennen.—

» Er is, kortom, geen vermaek ; de baden zyn uit-
ntend, er is orde, zindelykheid, beleefdheid ; dat is
er dan te Oostende ; maer ons ontbreekt de Kursael
Oostende.

De keizer zal zondag of maendag aenstaende aenko-
; hy zal hier 14 dagen blyven. De keizerin blyft
t op het einde van het saizoen. De keizerlyke prins is
ier sedert 8 of 10 dagen. Men ziet hem zeer dikwyls,
woonlyk op zyn kleinen poney. »

—

De *Nouvelliste de Gand* kondigt een artikel af, dat
or al de dagbladen wordt overgenomen, door eenigen
nder, door andere met protestatien. Na gezegd te heb-
en dat l'*Echo du Parlement* beweert, dat de samenkomst
Biarritz een bewys is van de goede overeenstemming
er twee souvereinen zegt de *Nouvelliste :*

« Wy zien in dit nieuws maer één klaer en duidelyk
it — het is omdat koning Leopold zich enkel naer
iarritz begeeft *omdat hy er ontboden is* (parce qu'il y a
té mandé). Dat die byeenkomst staetkundig zal zyn,
weten dat de Koning de versterking wilde, en het is
slechts alzoo dat men eene onbeduidende meerderheid
bekomen heeft.

Nu, ware de versterking van Antwerpen een zoo nuttig
ding geweest, al die kuiperyen waren nutteloos ; maer
neen : zy is slecht voor België, nadeelig aen zyne natio-
naliteit, aen zyne belangen, aen zyne koophandel, aen
zyn leger, en daerom heeft men tot buitengewoone
middels zynen toevlugt moeten nemen. Die middels zelve
hebben de wet veroordeeld, en in het tegenwoordige
gelyk in het toekomende, zal zy bestaen als een bewys
der slaefschheid van ons gouvernement ten opzigte van
het engelsch bestuer.

In 1858 heeft België voor 124 miljoen
voortbrengsels aen Frankryk verkocht.

Tenzelfden tyde heeft het voor 158 miljo
produkten gekocht.

In evenredigheid zyner bevolking, is er g
dat met Frankryk zulk eenen grooten koop
Behoeven wy te zeggen hoe noodig het is
bare betrekkingen te behouden, van al w
te doen om ze te vergemakkelyken?

Wy vermenen het niet ; slechts zullen
merken dat het ministerie dien uitgestrekte
benadeeligt met aen het fransch gouden
wettigen koers te geven.

De dorschmachienen.

Men leest in den *Akkerbouw :*

Sinds eenigen tyd zyn de dorschmach
tamelyk groot getal belgische winningen
landbouwers-grondeigenaers, by wien he
aen arbeiders ontbrak, juist op het oogenbl
het meest van noode hadden, hebben er
getrokken.

Het kon ook niet anders gaen. Als men
dorschtuig van twee peerdenkrachten,
kan dorschen en eene zuivere winst van
per dag op den handarbeid aenschaffen ; da
korrels in het stroo laet dan de vlegeldorsc
het de mogelykheid aenschaft van binnen
verloop het gansche produkt van den oogst

ondervraegt. Wie gelooft gy te zyn om zulken stouten toon aen te nemen? Omdat gy rykelyk met ons geld betaeld wordt, waent gy misschien alleen te bestieren en te heerschen? Gelooft gy met de magt van den alleenheerscher van Rusland bekleed te zyn? Begrypt eens wel dat gy onze dienaren zyt en dat eene enkele stemming uw verlofpas kan doen teekenen.

Meent gy misschien de bediening van willekeurigen schoolmeester uit te oefenen, die met de yzeren roede in de hand zyne scholieren toeroept : zwygt, of ik steek u buiten! de onbeschofste kerels, de lompste vlegels spreken geene andere tael dan gy.

Gy luistert niet! Weet gy dan niet dat het eene strenge pligt is te luisteren? Indien gy weigert u aen die pligt te gedragen, geeft uw ontslag ; aldus zult gy vele onheilen sparen aen België dat reeds te lang onder het slavenjuk gebukt gaet.

Dezen, die uwe ontwerpen bestryden, *buigen het hoofd onder het juk des vreemdelings!* hebben die woorden uwe lippen niet verbrand? en de meerderheid der Kamer is als een man niet regt gesprongen om tegen die onbeschaemde en ongehoorde belediging te protesteren? Het is dat de meerderheid den eerbied niet verstaet welken zy zich verschuldigd is, en gevolgentlyk is het niet te verwonderen dat zy van het ministerie versmaed wordt. Het is waer die beschimpte minderheid is slechts eene katholyke minderheid ; maer peist dat zy welligt de meerderheid zou kunnen worden, en indien een ministerie van die opinie u behandelt gelyk gy uwe tegenstrevers laet behandelen, dan zult gy het regt van protesteren verloren hebben. Wanneer men u alsdan het verslag der zitting onder de oogen zal leggen, zult gy dan ook, naer het voorbeeld van de heeren Frère en Rogier uitroepen : *het is valsch, gy liegt er om, c'est faux!* Men zal u laten schreeuwen ; immers alle meerderheden zyn elkaer niet gelyk, en voor de eer en het geluk des Vaderlands verhopen wy dat de aenstaende meerderheid dezelfde verachting voor de waerheid niet zal belyden, en dat zy den moed zal hebben de daedzaken, in onze Annalen geschreven, tegen onbeschaemde logenaers te verdedigen.

Eer en lof aen den achtbaren heer Dumortier, dien edelmoedigen kampvechter, dien vaderlands-vriend by uitmuntendheid, die de schynheiligheid eener vryheidhatende party zoo menigmael ontmaskerd heeft. Ook België bereidt zich dien man eenen blyk van hulde en erkentenis op te dragen voor zyne uitmuntende diensten.

DE WITTE KAPROENEN.

(*Vervolg.*)

Een lyfjonker kwam op dezen stond binnen
— Monseigneur, de deken der schippers vr
ehoor aen uwe heerlykheid.

—Nooit is hy op bekwameren tyd gekomen,
y kome binnen.... Ghiselbert, ik wil dat gy
s gesprek wezet ; ga in dit kabinet ; van d
menspraek welke wy gaen hebben kunnen h
t hy uwe tegenwoordigheid hier kunne ve
herhael het u, indien gy gelogen hebt, het is

— Voorzeker zal ik niet opgehangen worde
ert met haest uit de kamer gaende. Ik k
e woorden welke hy uitgesproken heeft ni
er zelfder tyd ging de gordyn open die to
de. Een man verscheen met eene statige
e onverschrokken gelaet, hy boog zich zon
naderde tot by Ludovicus Van Male.

—Wat wilt gy van my, meester Yoens? vra
zi zachtjes op den rug van zynen leunstoel be

—Monseigneur, gy weet het, ik heb u altyd z
gesproken, en deze openhartigheid is zeldzae
w e het gezag met zyne gunsten omrigt.

—Wat wilt gy zeggen? hernam de prins m

De Bruggelingen maken van alle kanten
vo de uitdelving der vaert welke gy hun toeg
Hebs dan waer dat gy dezen oorlof, die het
de oorspoed der stad Gent in gevaer gaet b
wi erroepen?

—Eer ik u antwoord, Yoens, weet dat ik eene
me wilde hebben, onderbrak de graef zy
me moeite bedwingende En deze byeenko
ba n van vriendschap die my aen u hecht
ste n, of deze liefde voor altoos breken, en al

—Alsdan, Monseigneur, zal ik wederkeeren t
rigen staet waeruit gy my getrokken hebt, a
deken der schippers op eene onverstaanbare

stemmen, antwoordde Ghiselbert. Gisteren in het midden der vergadering is een van onze schepenen, Gossuin Muilaert genaemd, onbeschaemdelyk opgestaen....

Wat heeft hy gezegd?

Hoorende dat gy nog eens geld vraegdet, heeft hy uitgeroepen : Het is genoeg, het volk zal de verkwistingen van den prins niet meer betalen. Onze stad weigert alle nieuwe belasting. Dat degenen die mynen moed hebben my navolgen.... En de belasting werd verworpen.

De ellendigen! En nogthans heb ik geld noodig, ik heb er volstrektelyk noodig. De feesten welke ik ter gelegenheid der tegenwoordigheid van mynen neef van Bretagne in Vlaenderen gegeven heb, hebben onze beurs uitgeput.

Ik meen u reeds gezegd te hebben, Monseigneur, dat de zaek mogelyk is.

Maer, beul zoo als gy zyt, zeg my dan het middel. Met deze moedwillige en gierige lieden is er niets te doen. Zy zouden den staet van myn huis willen verminderen, als of ik een arme edelman ware?

Het is waer, het is waer, Ook zou ik dezen Gussuin Muilaert, ware ik in uwe plaets....

Het is zoo, hem straffen, niet waer? om my van uwe schurken van dekens en trawanten te doen vervolgen. Weet gy wel, meester Mathys, dat geheel uw gevolg van waerborgen en voorregten niet kwalyk gelykt aen den muilband van eenen hond dien men in vryheid wil laten loopen? Waren deze Bruggelingen nog zoo wantrouwend niet geweest, ik hadde kunnen hopen groote sommen te trekken uit den oorlof dien ik hun verleend heb ; doch zy willen maer betalen nadat zy zullen begonnen hebben hunne vaert te genieten, en tot hiertoe hebben zy derzelver uitdelving nog niet begonnen!.

Het is hetgene my niet zeer verwondert, Monseigneur.

Wat wilt gy zeggen?

Ik weet wat er hen belet te werken, en ik wed honderd tegen een dat gy nooit eenen stuiver parisis uit de handen der Bruggelingen zult trekken. Luister dan, Monseigneur, men loopt niet geerne gevaren, als men een gansch vreedzaem werk onderneemt.

Ik versta u niet, Ghiselbert.

Het is dat er meer dan een is die gezworen heeft de Bruggelingen te vermoorden, liever dan hun toe te laten dat zy hun kanael beginnen, Monseigneur.

Welke zyn deze stoutmoedigen?

De schippers!

Gy en uwe broeders misschien?

Neen, Monseigneur, maer anderen welke gy met eerambten en weldaden overladt ; anderen die werken om uwe magt te vernietigen. Raedt gy het niet?

Neen.

Kent gy Yoens? vraegde Ghiselbert tot den graef naderende en een diep gevoel van haet in zyn stuer gezigt toonende.

Yoens, mynen vriend, die myn vertrouwen heeft? riep de prins verbaesd uit.... Ho! neen, neen ; gy liegt, Ghiselbert.

Om de handelwyze van Ghiselbert Mathys te verstaen, is het noodzakelyk hier eenige uitleggingen te geven.

Er was tusschen dezen man en Yoens, die beiden magtige en ryke burgers der stad Gent waren, beiden gelykelyk invloed hadden in het genoodschap der schippers waervan zy deel maekten, een doodelyke haet van familie die tot een afgelegen tydstip opklom en die zyn begin gehad had in de stad Damme waer een smaed tot denzelfden aenleiding had gegeven. De familien der Mathys en der Yoens hadden niet opgehouden malkander in de gelegenheid te vermoorden en